

Ja så kom vi sku af sted og til tiden endda. Det holdt også hårdt med at nå og få alting gjort færdig og få pakket, bunket og provianteret sagt farvel til familie, venner og kollegaer. Stress niveauet var nok lidt højt de sidste par dage. Takket være mine gode SDC kolleger fik jeg dog lige en ekstra fridag og det hjalp en del.

Nå, men det hele blev altså klar til tiden og onsdag aften holdt vi en lille farvel komsammen for den nærmeste familie. Det var svært at sige farvel, især til børnene. Det bliver svært at undvære dem i så lang tid, men vi må

prøve at holde kontakt så godt vi kan på mobil, skype og mail.

Heldigvis kommer Stina til St. Petersburg i en uges tid, så vi kan være sammen der.

Det blev en hyggelig aften i Vordingborg med pizza og rødvin. Bo fixede lige det sidste på vores nye WHF og målte antennen igennem så vi ved den virker optimalt. Det var super.

Torsdag den 1. maj skulle vi ikke i fælleparken og høre dunder taler men afsted på en 5 måneder lang rejse Østersøen rundt og besøge 10 forskellige lande og have en masse gode oplevelser, det er en rigtig god fornærmelse at vågne med

Vejrudsigten onsdag aften sagde, at vinden ville dreje til vest omkring kl. 10 torsdag. Så vi havde ikke meget travlt med at komme op om morgenen. Det er en noget tung, diset luft med lidt regn af og til.

Vi fik noget morgenmad og så endelig ud på vandet. Hold kæft hvor har jeg tænkt på det her mange gange de sidste 2 år. Det var en super fed fornemmelse at sejle ud af havnen og vide, at først om 5 måneder kommer vi tilbage når sommeren er forbi, og vi er fyldt med indtryk fra alle landene omkring Østersøen.

Vi går for maskinen mens der ikke er noget vind. Efter et par timer ringer telefonen. Den første tanke er, åh nej er der nu problemer med et eller andet.

Det er nu bare havnefogeden i Vordingborg, Erik, der ringer og spørger om vi ved hvor vores cykler er. Ja! svarer jeg, de er ombord. Ja, for der står to cykler ud for den plads vi lå på, siger han. Det er dog ikke vores. Jeg checker lige, men vi har dem ombord.

Da vi forlader Grønsund og går ud på Østersøen kl. ca. 11 kommer der lidt vind fra vest og vi skynder os at hive storesejl og spiler op. Vi flyver derud af. Det vare dog kun en lille time så løjer vinden til næsten nul. Fulde af optimisme lader vi sejlene blive oppe. Time efter time går uden at der kommer noget vind. Til sidst bliver vi enige om at starte maskinen igen. Da vi lige har fået hevet spileren ned kommer der vind. Denne gang fra SSV. Det går super fint et par timer og vi krydser storskibs ruten uden problemer.

Så opdager jeg at vi har sejlet en forkert kurs i en del timer og er kommet alt for langt mod syd. Heldigvis er fejlen lavet ude midt på Østersøen hvor det ikke betyder grundstødning eller den slags ubehageligheder. Ca. 10 sømil fra Dornbush på øen Hiddensee dør vinden igen. Vi starter maskinen og når ind til Kloster havn på Hiddensee i det sidste dagslys. Godt trætte får vi lige lidt mad og så

til køjs, lettede og lykkelige over at vi nu endelig er kommet afsted.

Næste morgen går tingene ikke så hurtigt. Vi er på en eller anden måde ligesom kollapsede. Vi finder dog vores cykler frem og køre en god tur rundt på øen. Der er fuldt gang i foråret her. Det er i øvrigt pragtfuldt vejr men lidt koldt i vinden. Jeg er oppe i Dornbush fyrtårnet. Pia kan ikke lide højder så hun må blive nede. Der er en fantastisk udsigt over hele området.

Kloster havnen er den klart hyggeligste på Hiddensee trods den megen trafik af vand taxi og turist færges.

Hele Rügen området er lagt an på turisme, men ikke specielt båd turisme. Mange kommer med færgerne og har cykler og telt med, atter andre bor på pensionaterne som der er en del af, men de fleste er bare endagsturister der lige skal ud og kigge og så lige købe en eller anden turist ting. Så om aftenen, efter den sidste færge, er der helt fredeligt og roligt i havnen. Vi går nu tidligt til køjs.

Om lørdagen er vi stadig kollapsede og kan ikke rigtigt komme ud af køjerne, så kl. er over 10 inden vi er ude af havnen. Det bliver en meget fin sejlads gennem alle de snævre løb ned mod Stralsund. Selv om solen skinner fra en skyfri himmel er luften noget råkold.

Stralsund har vi været i før, så vi vil bare lige bunke diesel til turen mod Polen, da vejrudsigten ikke har meget vind på programmet til os. I alle de 14 dage som Weather online har udsigt for er der ikke noget nævneværdig vind.

Broen over floden åbner kun 5 gange dagligt. kl. 05:20, 08:20, 12:20, 17:20 og 21:20. Det er noget skidt for vi ankom kl 14:30 så der er længe til. Fra kl. 17:20 er det for sent at nå ud til øen "Ruden" der

ligger i munden af Greiffwalderboden. Vi bliver enige om at blive til i morgen og så bare slappe den resten af dagen.

Der er selvfølgelig ikke diesel på kajen, næh nej! man skal lang fanden i vold for at finde en alm. tankstation. Så vi må ud og gå. På tilbage vejen kommer vi forbi en hyggelig plads ned mod kanalen. Dvs. hyggelig er den kun vis man kigger den ene vej. På stykket ud mod floden er der gang i alle mulige bygge projekter af mere eller mindre tvivlsom arkitektonisk skønhed. Til den anden side (den hyggelige) ser man den gamle havnefront. Vi vælger at sætte os vendt mod den hyggelige side. Lige foran os ligger en gammel kutter, der er ombygget til fiske udsalg. Her kan man få alt i røget fisk. Vi prøver en fiskedelle burger. Den er go'. Vi får også et stykke varmrøget saltet laks. For fanden hvor smager det godt.

Det med at det nye og gamle roder temmelig planløst ind i mellem hinanden, syntes at være typisk for disse tidligere øst tyske byer.

Tilbage i havnen ser vi, at der er trådløst net, så vi køber en time og glæder os til at snakke lidt med familien over skype. Men det er tidligt på sejl sæsonen, så det viser sig at de endnu ikke har fået sat det op. Og skuffet er vi.

Næste morgen er det tidligt op så vi kan komme gennem broen, når han åbner kl. 08:20. Først på dagen er der lidt vind at sejle på, men da vi kommer ud på Greiffwalderboden dør den ud og så er det resten af vejen ud til Ruden, for maskinen.

Ruden viser sig at være et rigtigt dejligt sted. Her er en lille badestrand, et gammelt fyrtårn man kan komme op i, og en meget fin telefonboks.

Da vi anløber ligger der nogle andre både i havnen, men til natten er der kun os og havnefogden. Her på Rügen har der ellers været flere både end vi havde ventet men det er jo nok pga. helligdagene. Nu er helligdagene slut og så er der kun os tilbage.